

Autóvadász Jézuska

Egyesek megfenyegetik, mások sírva borulnak a nyakába. Sánta László autóvadász kocsjában az Örömóda csendül fel, amikor lopott autóra bukkan.

Pócs Balázs

„Meg fogsz döglenni” - hörögték hajnali kettőkor Sánta László telefonjába. De ez sosem bántóan hangzott el: szerinte posztálnak, tetőfedőnek vagy benzinkutasnak lenni is veszélyes üzem. Ő pedig imádja a munkáját, hát senki el nem veszi a kedvét. Különben sem lenne érdemes kiiktatni, hiszen ma már sok autóvadásztársra járja az utakat.

Meg aztán, annyi embernek szerzett már boldogságot. Amikor az ellopott autók tulajdonosai örömkönnel a szemükben megérkeznek, és a nyakába borulnak, életre szóló élménnyel ajándékozzák meg őt is.

December 25-én mindig reggel négykor kel, és két vadásztársával (egy fejlesztőmérnökkel és egy hivatásos rendőrrel) útnak indul. Addig mennek, amíg egy lopás miatt körözött autót nem találnak. Sánta László ilyenkor elővesz egy műanyag karácsonyfát, és ráteszi a kocsi. Ezután felhívja a tulajdonost (néha Jézuskaként mutatkozik be), és közli, hogy a fa alatt várja a karácsonyi ajándék.

Pirkadatkor az év többi napján is bent ül az autójában, és elindul egy előre eltervezett útvonalon. A lényeg, hogy minden nap legyen „kapás”. Fogási naplót is vezet: az elmúlt tíz évben a csapatával közösen 2527 lopott autót találtak meg, ebből 1093 az ő hálóján akadt fenn. Bűncselekmény vagy hitelsértés miatt körözött járműből már több ezerre bukkantak rá.

Beethoven Örömódját kezdi játszani a rendszámfelismerő rendszer, amikor lopott vagy körözött kocsit tűnik fel a látványon. Ez még akkor is megdobja Sánta László adrenalin szintjét, ha álló autóról van szó - pláne, ha menet közben lévő-

ről, mert ilyenkor követni kezdi, és közben riasztja a rendőrséget.

Már gyermekkorában is az autók vonzották; imádott ide-oda furikázni, mérnök édesapja mindig magával vitte a szolgálati kocsjában. Vidéki nyaralás közben felkérkedett a Csepel teherautóra, amely aratáskor a kombájnt után ment, hogy begyűjtse a búzát. Sánta László a kipufogógáz vagy a benzin illatánál vonzóbbat elképzelni sem tudott. Az általános iskola után szerszámkészítő szakmunkástanulónak jelentkezett Budapesten, de a szakmájában csak rövid ideig dolgozott.

Olyan vállalatot akart menni a katonaság után, ahol jogosítványt lehet szerezni: ez lett a Magyar Posta. Boldogan járt kisebb-nagyobb teherautókkal, kézbesítette a csomagokat. A rendszerváltás után fuvarozó céget alapított, amely - huszonnyolc teherautóval - Budapest tejellátásának egyharmadát biztosította. Ám a kilencvenes évek közepén egy másik vállalkozó „leenyúlta” a fuvarozási bizniszt: lefizette az embereit, és átvette a tevékenységet.

Valami egyedülállót igyekezett kitalálni, így jött a gépjárművek felkutatásának ötlete. Nem véletlenül: amikor tejfuvározóként a teherautók átíratását intézte, látta, hogy a nyilvántartásban kaotikus állapotok uralkodnak, már akkor sok volt a lopott jármű. Csakhogy amikor az ötleteivel megkereste az illetékeseket, először kiváló gondolatnak tartottak mindent - majd feltették a kérdést: kicsoda ön, Sánta úr? Egy vállalkozó - felelte. Már le is tették a telefon. Létrehozta hát az Autótulajdonosok Érdekvédelmi Egyesületét, és amikor legközelebb hivatalos személyt keresett meg, az egyesület elnökeként mutatkozott be. Tárt karokkal fogadták.

Fordulatot hozott, hogy bevezették a kilencvenes évek végén az autók eredetiségvizsgálatát, és az egyik cég felkérte, hogy az ellentmondásos szakértői véleményeknél legyen ő a döntőbíró. Két évvel később megalakult a Budapesti Rendőr-főkapitányság (BRFK) autólópásokra szakosodott Gepárd-csoportja, és Sánta László

arra gondolt: mennyivel egyszerűbb lenne, ha a rendőrautókban lévő traffipax egyben rendszámfelismerő rendszerként is működne... De ez nem így volt.

Sebaj, szerzett kölcsönbe egy rendszámfelismerő rendszert (ez egy kamerából és egy számítógépből áll), amelyet a saját autójába szerelt be. Budapesti rendőrökkel együtt kiálltak az útra, és öt nap alatt nyolc lopott autót levadásztak. A rendőrség meglepődött, hogy ilyen technika létezik - Sánta László pedig meglepődött, hogy a rendőröknek ilyen nincs. Kilobbizta, hogy a berendezést forgalmazó cég a Gepárd-csoportnak is adjon egy rendszert. Kiderült, hogy a rendőrségnek erre külön autója sincs, de László nem adta fel egykönnyen: egy eredetiségvizsgáló cégtől kocsit is szerzett. Zsarú-CAR néven futott a „vadászautó”, amelynél a CAR az angol kocsit szón túl Civil Autókereső Rendszert is jelent.

Kiválóan kiegészítették egymást a Gepárddal: Sánta László az ellopott autót kereste meg, a rendőrségnek az elkövetők kellett. Ha megvolt egy autó, csak szólt a Gepárd-csoportnak, amely megfigyelte, hogy ki jön érte. Szenvedélyévé vált az autóvadászat, amelyhez az egyesülettől - szponzorokon keresztül - éppen annyi pénzt kapott, hogy eltarthassa magát.

Járta az országot tíz éven át, parkolóban, gyártelepeken, autópályákon kutatott lopott vagy körözött autók után. Újabb fordulat volt, amikor 2002-ben pályázatot írtak ki rendszámfelismerő rendszerekre; főként polgárőr-szervezetek pályáztak. Ekkor azzal kereste meg Sánta László a polgárőrsegek vezetőit: mi lenne, ha Budapesten, Kristóf napján nagy autóvadászatot rendeznének? Örömmel jött mindenki, és együtt több tucat lopott autót találtak meg. A Szent Kristóf-napi autóvadászatot az idén már nyolcadik alkalommal tartják meg. Sánta Lászlónak egyre több polgárőr és civil követője lett, egy szoftverfejlesztő mérnökcsoport új rendszámfelismerő programot is alkotott.

Hirtelen mégis állás nélkül maradt a lel-

Egyetlen dolgot kért Sánta László, amikor beállt a rendőrséghez: ne történjen az, mint a tyúkólban, ahol levagdossák a szárnyakat, hogy ne tudjon repülni.

Fotó: Kurucz Árpád

kes autóvadász. Tavaly decemberben olyan jogszabály lépett életbe, amellyel a magyar állam „felmondott” az eredetiségvizsgálatot végző fővállalkozóknak - és 2010 elején Sánta Lászlóval közölte az őt támogató cég: ennyi volt. Erről beszámolt a Népszabadság is, és nem sokkal a cikk megjelenése után csörgött László mobilja: az Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK) felkérte, hogy ezentúl náluk folytassa a vadászatot. Bár pénzügyi és biztosítói is megkeresték őt, és több pénzt ajánlottak, a rendőrség hívását szakmai elismerésnek vette.

Gépjármű-körözési vonalvezető, „autóvadász”: ez áll a mostani névjegyén - így, idézőjellel. Április elsejével nevezte ki, és ugyanazt kell csinálnia, mint eddig, csak már ORFK-szinten koordinálva az autóvadászok munkáját. Létrehoz majd egy rendőrségi csapatot is, várhatóan tíz „betechnikázott” autóval (a civilek hasznolták, a polgárőrök ötven ilyen kocsival róják az utakat).

Egyetlen feltételt szabott, amikor beállt az ORFK Bűnügyi Főigazgatóságához: ne történjen az, mint a tyúkólban, ahol levagdossák a szárnyakat, hogy ne tudjon repülni. Változatlanul jön-megy, persze szerveznie azért többet kell. Pünkösdi autóvadászat, Dunakanyar autóvadászat, Hírös autóvadászat: immár hagyományosnak számító versenyeken mérik össze „erejük” az ország autóvadászaival.

Teljesen más szakmát választott Sánta László huszonhét éves fia. A feleségének az autótolvajok réme nagyon sokat köszönhet: azt mondja, más asszony már régen kivágta volna.

Pontosan tudja Sánta László, mennyi munkával lehet egy autó árát megkeresni, és mekkora változást hoz, ha egy gyermek családtól vagy egy idős házaspártól ellopják a kocsit. Amikor ilyen járművet visszaadhat, olyan érzés járja át, amely arra készteti, hogy újra és újra nekiinduljon vadászni.

Beismeri, hogy szenvedélybeteg lett. De leszokni sosem akar.

„
A rendőrség meglepődött, hogy ilyen technika létezik - Sánta László pedig meglepődött, hogy a rendőröknek ilyen nincs. Kilobbizta, hogy a berendezést forgalmazó cég a Gepárd-csoportnak is adjon egy rendszámfelismerő rendszert.